

'Ik kan van meerdere mensen tegelijk houden'

Waar de meeste mensen kiezen voor een monogame relatie, weet Leonie (61) al sinds haar tienertijd dat ze meerdere partners kan hebben. Jarenlang onderdrukt ze deze gevoelens, totdat ze merkt dat ze daar heel ongelukkig van wordt. **"Eén ding weet ik nu zeker: ik pas me nooit meer zo aan voor een ander."**

Leonie: "Die paarse bloem vind ik mooi, maar die oranje ook. Ik kan van allebei houden. Waarom zou dat niet kunnen met jongens met wie je een relatie hebt?" Dat zei ik tegen mijn jeugdliefde, terwijl we over het tuinpad liepen. Ik was zeventien jaar en tot over mijn oren verliefd. Hij vond net als ik dat je romantische gevoelens kon hebben voor meerdere mensen. Vaak fantaseerden we hierover. Ik vond het een verademing dat ik iemand had ontmoet die net zo open-minded was als ik. In mijn tienertijd wist ik dat ik verliefd kon worden op jongens en meiden en dat mijn hart groot genoeg was om met meer dan één persoon een relatie te hebben. In de praktijk deed ik echter niets met mijn gevoelens. Ik woonde in een klein dorp met ouders die niet over emoties praatten. Al heel jong wist ik dat ik hier niet paste. Ik droomde ervan om naar de stad te verhuizen als ik volwassen was, dan kon ik eindelijk mezelf zijn. Nieuwe werelden en mensen die anders in het leven stonden leerde ik kennen door de boeken die ik verslond. Mijn gevoelens vertrouwde ik toe aan mijn dagboeken."

Onbeschikbare mannen

"Op mijn achttiende vertrok ik naar de stad om radiologie te studeren. Ik was zo druk

met werken en studeren dat ik geen tijd had om mijn liefdesleven te verkennen. Na het behalen van mijn diploma kreeg ik meer vrijheid. Maar een romantische liefdesrelatie beleven met meer dan één partner waar ik zo naar verlangde, ook wel polyamorie genoemd, bleek ingewikkeld. Een voorwaarde van een polyamoreuze relatie is dat alle betrokken partners ermee akkoord gaan. En daar ging het vaak mis. Destijds viel ik op onbeschikbare mannen. Als ik verliefd werd op een man, had hij vaak al een vriendin, die niet op mijn komst zat te wachten. Een heimelijke relatie beginnen met een gebonden man wilde ik niet. Ik voelde de pijn van die andere vrouw en ik wilde niet de reden zijn van haar verdriet.

'Als ik verliefd werd op een man, had hij vaak al een vriendin, die niet op mijn komst zat te wachten'

Al die ervaringen lieten me beseffen dat polyamorie heel mooi is, maar ook gecompliceerd. Ik noem het weleens de hogeschool van de liefde: je ontvangt een dubbele dosis liefde, maar je kunt ook te maken krijgen met twee keer zoveel spanningen. Ook moet je empathisch zijn en goed kunnen communiceren. Open staan voor de belevingswereld van de ander is een absolute must om een polyamoreuze relatie te laten slagen. Ik vond het interessant om hierover na te denken. Nog steeds kon ik hier goed met mijn jeugdliefde over praten. Emotioneel klikte het fantastisch tussen ons, maar lichamelijk was er geen chemie meer. De laatste jaren van onze relatie zoenden we niet eens meer met elkaar. Dat vond ik een slecht teken. Toen ik aangaf dat ik dit zo jammer vond, zei hij dat ik maar een zoenmaatje moest zoeken. Ik wist dat als ik iemand zou vinden met wie ik zou kussen, mijn leven voorgoed zou veranderen."

Geweldige minnaar

"Destijds was ik dertig jaar en bevond ik me op een soort kruispunt in mijn leven. Mijn jeugdliefde wilde geen kinderen, terwijl ik

zielsgraag moeder wilde worden. Ik voelde een sterke drang om een gezin te stichten, iets wat niet zou lukken met mijn jeugdliefde. Wat ik voorvoelde, gebeurde: in het café werd ik versierd door een man die voor even mijn zoenmaatje werd. Hij was geen relatiemateriaal, maar zette wel veel in beweging. Mijn jeugdliefde en ik gingen uit elkaar.

Een paar jaar later kwam ik een man tegen bij wie ik alles vond wat ik in mijn eerste relatie zo miste. Mijn nieuwe partner was een geweldige minnaar die goed kon knuffelen. Alleen konden we niet met elkaar praten en al helemaal niet over het hebben van romantische gevoelens voor anderen. En tóch trouwde ik met hem. Ik hield van hem en ik wilde zo graag een gezin dat ik mijn verlangens onderdrukte. Maar niet jezelf kunnen zijn, maakt ongelukkig. Ik denk dat mensen op een bepaalde manier

'Mijn vriend zei: 'Ik snoep buiten de deur, maar jij bent mijn vijfgangendiner''

zijn bedraad. Sommigen functioneren het beste in een monogame relatie, maar voor mij voelde het juist natuurlijk om meerdere partners te hebben."

Nooit meer aanpassen

"Mijn huwelijk hield vier jaar stand en het had waarschijnlijk langer geduurd als mijn ex-man geen gokverslaving had. Het is extreem moeilijk om een relatie te hebben met iemand die verslaafd is, omdat diegene de verantwoordelijkheid voor problemen vaak buiten zichzelf plaatst. Mijn ex-man ook: volgens hem lag het altijd aan de omstandigheden, andere mensen of aan mij. Ik wilde mijn huwelijk zo graag laten slagen, dat ik mezelf compleet wegcijferde. Tot ik inzag dat ik mijn ex-man niet kon redden, maar mezelf wel. Ik ging bij hem weg en een verdrietige periode volgde. Voor mij betekende het einde van mijn

huwelijk ook het afscheid van de kans om moeder te worden. Al die grote levensgebeurtenissen zorgden er wel voor dat ik nieuwe toekomstplannen maakte die bij me pasten. Ik wilde op wereldreis en een levenspartner die me begreep. Want één ding wist ik zeker: nooit meer zou ik me zo aanpassen voor een ander."

Ideale vriend

"Die polyamoreuze partner kwam er. Drie jaar na mijn scheiding viel mijn oog op een contactadvertentie in de krant met de tekst: 'Man, emotioneel aangetrokken tot vrouwen, seksueel tot mannen en vrouwen, zoekt een lieve vriendin voor een goed gesprek en een stevige knuffel.' Instinctief voelde ik aan dat dit weleens mijn ideale vriend kon zijn. Ik stuurde hem een kaart met daarop een androgyn uitzijende vrouw met sexy hoge hakken. Al snel schreven we elkaar lange brieven waarin we onze zielenroerselen deelden. Hij veroverde me en we kregen een warme, open latrelatie. Hoewel we allebei ook intiem waren met anderen, gaf hij me het gevoel dat ik op de eerste plek stond. Hij zei: 'Ik snoep buiten de deur, maar jij bent mijn vijfgangendiner.' Mijn vriend stimuleerde me om meer te doen met mijn nieuwsgierigheid naar vrouwen. Ik vond dit machtig interessant. Intussen was ik een jaar op wereldreis geweest en een stuk zelfverzekerder. Hoewel ik vrijgevochten was, hield ik onbewust toch veel rekening met anderen. Toen ik alleen reisde, moest ik voor mezelf opkomen. Als mensen probeerden om me af te zetten, ging ik er fel tegenin. Doordat ik volledig was teruggeworpen op mezelf, zag ik in dat ik mezelf hartstikke leuk reisgezelschap vond. Eigenlijk was mijn wereldreis één grote assertiviteitscursus."

Verpletterende ervaring

"Mijn vriend en ik leidden een fijn leven en we genoten van het contact met anderen. Ik ontdekte dat je seks kunt hebben die is gedreven door lust of liefde. En ik ervaaarde dat mensen energie kunnen geven en nemen. Ik zat op tantra, een spirituele stroming waarin je door het doen van oefeningen en je te verbinden met jezelf en anderen in contact komt met je levensenergie. Tijdens een oefening waarbij de

mannen hun hand op mijn buik legden, voelde ik heel sterk dat alle mannen me energie gaven. Mijn vriend echter nam energie. Ik was geblinddoekt, maar ik voelde direct dat hij het was. Het was een verpletterende ervaring. Datzelfde weekend ontmoette ik een man met wie ik wat ik noem een 'zielsverbinding' had. De liefde tussen ons was overweldigend en had niets met lust te maken. Als ik naast hem lag en zijn arm streelde, was ik al in extase. Het voelde alsof mijn seksualiteit opnieuw werd geboren. Ik kreeg een relatie met deze man naast de relatie die ik had met mijn vriend. Hoewel zijn vrouw ons contact in eerste instantie accepteerde, kreeg ze er later toch moeite

'Het idee dat je één grote liefde hebt met wie je voor altijd gelukkig bent, is voor velen niet haalbaar'

was er nog geen coach met dit specialisme terwijl er wel vraag naar was. Ik begon mijn praktijk Liefde Delen, waar ik nog steeds mensen begeleid.

Mijn leven is sindsdien drastisch veranderd, door die praktijk, maar ook door andere dingen. Als er iets is wat ik ondervonden heb, is het dat relaties altijd in beweging zijn. Het idee dat je één grote liefde hebt met wie je voor altijd gelukkig bent, is een ideaalbeeld dat voor velen niet haalbaar is. Na dertien jaar ging de relatie met mijn vriend uit. Ik kwam compleet anders in het leven te staan toen ik in 2011 borstkanker kreeg. Ik kreeg interesse in spiritualiteit en ik vond rust in meditatie. Sommige mensen vinden dit zweverig, maar meditatie zorgt er juist voor dat je heel bewust contact maakt met je lichaam en dat de gedachtestroom stopt. Als ik mediteerde, kwam ik in contact met een intens gevoel van liefde: een gigantische kracht waar volgens mij alles om draait in het leven."

Verhaal delen

"Het was een heel intensieve tijd waarin ik erachter kwam dat mijn moeder veel onverwerkt seksueel trauma had dat ook op mij drukte. Het werd mijn missie om deze pijn te helen en dit verhaal met anderen te delen. De ervaringen die ik opdeed in mijn zoektocht naar heling, beschreef ik in mijn boek *De karmadrager*. Mijn vriend kon niet met mijn spiritualiteit omgaan en dacht dat ik psychisch in de war was. Ik wist dat ik hem zou verliezen als ik me in spirituele zaken bleef verdiepen, maar ik kon deze ontwikkeling niet stoppen. Ik was een pad ingeslagen en kon niet meer terug. Inmiddels ben ik al zes jaar gelukkig met een lieve man die mijn polyamorie en mijn spiritualiteit accepteert en zelfs boeiend vindt. Hij is nu mijn enige partner, maar als ik in de toekomst een ander tegenkom, is daar ruimte voor. In een relatie moet ik mezelf kunnen zijn. Ik mag en kan houden van wie ik wil."

mee. Ze was bang dat ik haar man van haar af zou pakken als ik hem bleef zien. Ik probeerde haar uit te leggen hoe ik in het leven sta, maar mijn poging om haar gerust te stellen, werkte averechts. Ze begon me als een nog grotere bedreiging te zien."

Onbegrip

"In een polyamoreuze levensstijl kom je veel uitdagingen tegen. Ook in het dagelijks

leven stuit je soms op onbegrip. Toen een kennis van mij die polyamoreus is een relatietherapeut bezocht, moest hij haar blijven uitleggen wat polyamorie inhoudt. De therapeut begreep zijn levensstijl niet waardoor ze hem niet kon ondersteunen. Die kennis wist dat ik een opleiding deed tot coach en hij vroeg of ik me wilde specialiseren in polyamorie. Dat wilde ik wel. Ik zag de noodzaak ervan. Destijds